

Vonnisnummer / Griffinummer 2021 2487
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 30 juni 2021
Naam van de beklaagde(n) 1. 2. 3.
Systeemnummer parket 16RG37323 Dossiernummer 20G000966 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

3027
1. _____ ingeschreven onder het ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel gevestigd te _____

3028
2. _____ geboren te _____ op _____ ingeschreven te _____
van Belgische nationaliteit, RRN _____

3029
3. _____ geboren te _____ op _____
ingeschreven te _____ van Belgische nationaliteit, RRN _____

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd

namelijk:

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar door art. 6.1.1. lid 1, 1°, 2 en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

op de percelen gelegen te _____
en te _____
eigendom van _____

kadastraal gekend als _____
kadastraal gekend als _____
KBO-nr. _____ met maatschappelijke zetel te _____
en van het Vlaamse Gewest, 1000 Brussel, Havenlaan 88

1.

door betonwanden en palen achter het poortgebouw en naast het Locomotiefgebouw te hebben geplaatst (OK 1)

Te in de periode van 1 januari 2016 tot en met 13 april 2016 (OK 1, stukken 2, 64)
door

2.

door volgende publiciteitsinrichtingen en borden te hebben geplaatst (OK 4):

- 9 dubbelzijdige verlichte uithangs- en publiciteitsborden met diverse afmetingen op de voorgevel van de gebouwen langs de en
- verlichte doosletters ' ' " op de voorgevel van de gebouwen langs de
- 2 enkelzijdige verlichte publiciteitsborden op de voorgevel van de gebouwen langs de en
- 12 banieren met bijhorende spots op de voorgevel van de gebouwen langs
- een niet-verlicht enkelzijdig uithangbord boven de inrijpoort langs
- verlichte en niet-verlichte doosletters op de voorgevel van het gebouw langs
- een enkelzijdig publiciteitsbord op een mobiel voertuig gelegen langs de op het perceel, kadastraal gekend als

Te in de periode van 1 maart 2016 tot en met 1 juli 2017 (OK 4, stuk 82)
door

3.

door zeecontainers en bijhorende terrasaanleg, metalen schermen en andere aanhorigheden en constructies bij de zomerbar op het binnenplein te hebben geplaatst (OK 3)

Te in de periode van 13 april 2016 tot en met 10 april 2018 (OK 3, stukken 2, 4)
door

4.

door signalisatie in de aan de parking-inrit te hebben geplaatst, waardoor de indruk wordt gewekt dat er een parking voorzien is voor bezoekers, terwijl deze zone enkel voor laad- en losverkeer bestemd is

Te in de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 maart 2017 (OK 3, stuk 218, OK 4, stuk 86verso en 87)
door

B. Functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie

ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, vóór 1 maart 2018 strafbaar door art. 6.1.1. lid 1, 1°, 2 en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

1.

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
en te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ KBO-nr. _____ met maatschappelijke zetel te _____
en van het Vlaamse Gewest, 1000 Brussel, Havenlaan 88

door de zone van het binnenplein, ingekleurd in het groen op het plan als bijlage gevoegd bij de herstellvordering van de Stad _____ van 8 juli 2019 (OK 3 - stuk 228) te hebben aangelegd in betonverharding en het binnenplein te hebben ingericht met onvergunde parkeerplaatsen (o.a. Langs de kant van De _____ en fietsenstallingen die een vlotte doorgang van de brandweerdiensten verhinderen, te hebben geplaatst (OK 3)

Te _____ in de periode van 1 januari 2016 tot en met 10 april 2018 (OK 1, stuk 64, OK 3, stuk 4)
door _____

2.

op het perceel gelegen te _____ (_____ tussen hal 16, 21 en 23),
kadastraal gekend als _____ eigendom van _____ KBO-nr. _____
met maatschappelijke zetel te _____

door het terrein " _____ " volledig te hebben aangelegd in een verharding die bestaat uit prefabbetonplaten en gestort beton (OK 2)

Te _____ in de periode van 1 januari 2017 tot en met 9 oktober 2017 (OK 2, stuk 3)
door _____

3.

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
en te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ KBO-nr. _____ met maatschappelijke zetel te _____
en van het Vlaamse Gewest, 1000 Brussel, Havenlaan 88

door een betonnen funderingsvloer achter het poortgebouw en naast het Locomotiefgebouw te hebben geplaatst (OK 1)

Te in de periode van 1 januari 2016 tot en met 13 april 2016 (OK 1, stukken 2, 64)
door

Voor wat betreft de

Met de omstandigheid dat de in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (vóór 1 maart 2018: artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) vermelde misdrijven onder A.1, A.2, A.3., A4, B.1, B.2 en B.3 gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep (art. 6.2.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vóór 1 maart 2018: art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), namelijk als ontwikkelaar van bouwprojecten (Naamloze vennootschap) voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3., A4, B.1, B.2 en B.3 en als architect voor de tenlasteleggingen A.1, A.3., A4, B.1, B.2 en B.3

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op 2 april 2020 op het kantoor Rechtszekerheid te 1. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 april 2020.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 20 oktober 2020 en 16 maart 2021.

De rechtbank heeft op 20 april 2021 een tussenvonnis uitgesproken en de zaak voor behandeling in voortzetting gesteld op de terechtzitting van 15 juni 2021.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 juni 2021:

- de herstellvorderende overheid, de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de stad
vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur
des Konings;
- de eerste beklaagde, in haar middelen van verdediging,
vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de tweede beklaagde, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd
door meester loco meester beiden advocaat te
- de derde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd
door meester advocaat te

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.**I. STRAFRECHTELIJK****VOORAFGAAND**

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de tenlastelegging A.2 thans strafbaar zijn gesteld door artikel 4.2.1.9° VCRO zodat de dagvaarding wat betreft de tenlastelegging A.2 overeenkomstig dient te worden aangevuld.

A. DE FEITEN**Tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4, B.1 en B.3**

Het project maakt deel uit van de voormalige -site die zich ten noorden van het centrum aan de binnenkant van de stadsring bevindt. Het goed is gelegen in industriegebied binnen het gewestplan KB 14 september 1977.

Op 9 februari 2012 verleende het college van burgemeester en schepenen van de stad een stedenbouwkundige vergunning voor de herbestemming van de industriële gebouwen tot winkelproject en parkeergebouw. Dit omvatte onder meer het verharderen van het binnenplein in klinkers, het voorzien van een aparte in- en uitrit van en naar de ondergrondse parking en het voorzien van een aantal parkeerplaatsen op het binnenplein.

Op 10 april 2014 verleende het college van burgemeester en schepenen van de stad de stedenbouwkundige vergunning betreffende reconversie van deze industriële site en de wijziging van een bouwaanvraag voor het gedeelte van het winkelcentrum. In deze vergunning werd onder andere opgenomen dat aan de kant van de n het poortgebouw van de hal een horecafunctie diende voorzien te worden. Het voorziene buitenterras op de eerste verdieping werd uit de vergunning gesloten wegens de korte afstand tot de nabijgelegen te bouwen appartementen met slaapkamers gericht naar dit gebouw (8 meter). Ook de inrichting van het binnenplein met bomen, banken, luifel, parkeerplaatsen, fietsenstallingen en andere mogelijke hindernissen werden uit de vergunning gesloten gelet op de opgelegde voorwaarden van de brandweer en rekening houdende met de vereisten van de mobiliteit en de toegankelijkheidsambtenaar.

Op 15 maart 2016 werd na een klacht door de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu van de stad vastgesteld dat het binnenplein volledig verhard werd met betonverharding en dat er betonnen wanden met een hoogte van 3,80 m tot 4,50 m palend aan het appartementsgebouw (kant) werden geplaatst.

Foto's van deze vaststellingen werden aan het dossier gevoegd.

De eerste beklagde werd per brief op 17 maart 2016 aangemaand om betreffende de omgevingswerken van het binnenplein een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen en wat betreft de betonnen wanden deze ofwel te verwijderen ofwel ook hiervoor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen. De niet-vergunde handelingen dienden gestaakt te blijven tot wanneer de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend.

Op 13 april 2016 werd na aan een klacht opnieuw een plaatsbezoek uitgevoerd. Er werd vastgesteld dat er toch verder werd gewerkt meer bepaald werden steunpalen geplaatst en er werden betonwanden bijgeplaatst. Er werden wapeningsnetten in functie van het uitvoeren van betonwanden gelegd; de open ruimte voor de doorgang van fietsers en voetgangers werd overdekt.

Er werd een proces-verbaal betreffende deze vaststellingen opgemaakt en de werken werden stilgelegd door controleur Deze stillegging werd mondeling meegedeeld aan de werfleider

Met kantschrift van 20 april 2016 verzocht het openbaar ministerie de lokale politie om over te gaan tot verhoor van de strafrechtelijk verantwoordelijke van

Op 22 april 2016 werd vastgesteld dat de toestand niet gewijzigd werd en er geen bijkomende handelingen en/of werken werden uitgevoerd behoudens de afgesproken en toegelaten werken met betrekking tot het ontkisten van de betonwanden. Wel werd vastgesteld dat het schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking van de werken niet meer aanwezig was aan de toegang van het perceel.

Op 7 juni 2016 ontvingen de stad de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, het parket en de politie van een aangetekend schrijven van het advocatenkantoor namens

en zijnde de bouwheer van de diverse appartementsgebouwen respectievelijk grondeigenaar op de site In dit schrijven wordt verwezen naar de eerdere klachten en het opgelegd stakingsbevel. Er werden foto's gevoegd waaruit blijkt dat de werken ondanks het stakingsbevel verder werden gezet. Meer bepaald zouden er nog kolommen bijgezet zijn en werden de bekisting en ondersteuning van de vloerplaat van de eerste verdieping geplaatst. Er werd gevraagd om de nodige vaststellingen te doen en op te treden.

Op 13 juni 2016 werd vastgesteld dat de bewapeningsnetten en bekisting van de overdekking van de open ruimte voor de doorgang van fietsers en voetgangers verwijderd werden. De betonnen wanden en steunpalen waren wel nog aanwezig.

Uit het proces verbaal van 18 juli 2016 blijkt dat de tweede beklagde als verantwoordelijke van de niet inging op een eerste uitnodiging voor verhoor op 11 mei 2016. Hij werd een tweede maal uitgenodigd voor verhoor op 23 mei 2016 maar ook daarop reageerde deze beklagde niet. Na een derde uitnodiging tot verhoor werd uiteindelijk gereageerd en werd de tweede beklagde verhoord op 15 juli 2016. Deze uitnodigingen tot verhoor werden gevoegd met stuk 66-68 en blijken telkenmale gericht te zijn aan de strafrechtelijke verantwoordelijke van

De tweede beklagde verklaarde in zijn verhoor van 15 juli 2016 zaakvoerder en strafrechtelijk verantwoordelijke van te zijn. betreft de opdrachtgever van de werken en is eigenaar van de gronden waarop de werken werden uitgevoerd. De werken begonnen in januari 2016 tot de datum van de stillegging van de werken. De architect betreft (derde beklagde - die tevens gelast werd met het toezicht op de werken). De aannemer die de werken uitvoerde betreft De tweede beklagde verklaarde de intentie te hebben om een regularisatieaanvraag in te dienen. Indien deze geweigerd zou worden, zouden de herstellingen uitgevoerd worden zoals gevraagd teneinde de inbreuk teniet te doen. Op de vraag wat de beweegredenen waren om te bouwen zonder of in strijd met de vergunning, verklaarde de tweede beklagde: *“Vooreerst dient gemeld dat er geen volumevermeerdering wordt gerealiseerd. De bouwoppervlakte op de verdieping dezelfde blijft zoals in de bouwvergunning. Het nieuwe ontwerp werd voorgelegd aan de naastgelegen bewoners. Het ontwerp werd gewijzigd op basis van ervaringen met de feestzaal op de site, genaamd waarbij in het nieuwe ontwerp gekozen werd voor een auditief en visueel scherm ten opzichte van de naastgelegen bewoners in plaats van in het vroegere ontwerp van het terras en de uitgang onmiddellijk gelegen waren aan de slaapkamers van de naastgelegen bewoners. Gezien de vele kleine wijzigingen aan het winkelcentrum en het feit dat deze horecafunctie onderdeel uitmaakte van de bouwaanvraag, werd gewacht om dit gewijzigd ontwerp in te dienen samen met de genoemde wijzigingen. Dit wordt volgende week, zoals reeds eerder gemeld, gedaan”.*

Op 26 januari 2017 weigerde het college van burgemeester en schepenen de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van 20 september 2016 waarbij onder andere de inrichting van het plein met auto- en fietsenparking, het plaatsen van containers voor een pop-up horeca en aanliggende terraszone werd aangevraagd. Er was opnieuw een negatief brandweeradvies voor de inrichting van het binnenplein. De parkeerplaatsen voor hal (alwaar de is gevestigd) en de inplanting van de fietsenstalling werd niet aanvaardbaar geacht.

Op 31 januari 2017 werd vastgesteld dat gestart werd met de afbraak van de betonwanden. Op 28 juni 2017 werd vastgesteld dat er geen nieuwe werken aan de half gesloopte muur werden uitgevoerd, wel werden parkeerplaatsen aangeduid op het plein ter hoogte van de

Op 9 oktober 2017 werd vastgesteld dat ondanks het ontbreken van een door de dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen van de stad goedgekeurd technisch dossier, het terrein volledig aangelegd werd. Hiervoor werd een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld en op 6 december 2017 overgemaakt aan het parket.

Ook op 19 oktober 2017 weigerde het college van burgemeester en schepenen de nieuwe stedenbouwkundige vergunning betreffende de reconversie van gebouwen tot winkels aangevuld met leisure, diensten en horeca met integratie van een publieke ruimte en ondergronds parkeren. Er werd vastgesteld dat de vergunning van 2016 hiermee hernomen werd. De aanvraag werd opnieuw geweigerd omwille van een ongunstig advies van de brandweer en bezwaren van het mobiliteitsbedrijf. Tegen deze weigering werd beroep aangetekend bij de deputatie die besliste dat er enkel een vergunning kan worden verleend voor hal 16. Beklaagden verzaakten immers aan de andere aspecten van de aanvraag.

Met brief van 9 januari 2018 liet de Dienst Toezicht Wonen, Bouwen en Milieu van de stad aan het parket weten dat de toestand nog steeds niet geregulariseerd is en nieuwe contacten of afspraken tussen de beklagden met de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur uitbleven.

Op 10 april 2018 werd vastgesteld dat het binnenplein volledig in betonverharding was aangelegd en ingericht werd met parkeerplaatsen, fietsenstalling, banken enz. Er werd tevens vastgesteld dat er zeecontainers op het binnenplein werden geplaatst dewelke dienstig waren voor de inrichting van een café. Bepaalde delen van het plein werden als terraszone gebruikt. Er werden tevens metalen schermen geplaatst. In het desbetreffende proces-verbaal wordt verwezen naar de stedenbouwkundige vergunning van 10 april 2014 waarbij reeds de inrichting van het binnenplein met bomen, banken, luifel, parkeerplaatsen, fietsenstallingen en alle andere mogelijke hindernissen werd uitgesloten gelet op de opgelegde voorwaarde van de brandweer en de vereisten voor Mobiliteit en de Toegankelijkheidsambtenaar. Ook op 26 januari 2017 weigerde het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning betreffende de reconversie van de industriële site en wijziging van de bouwaanvraag deel winkelcentrum en wijziging horeca. De aanvraag betrof onder andere de inrichting van het plein met auto- en fietsenparking, het plaatsen van containers voor een pop-up horeca en aanliggende terraszones. Het voorzien van containers voor pop-up horeca verzwakt het programma van de site en bovendien zullen deze geplaatst worden op een centrale locatie op het plein waardoor deze beeldbepalend zijn en ook het functioneren van het plein in te grote mate domineren. De desbetreffende vergunningsbeslissingen werden aan het dossier gevoegd alsook foto's van de vaststellingen.

Met kantschrift van 8 juni 2018 verzocht het parket de politie over te gaan tot verhoor van de strafrechtelijke verantwoordelijke van betreffende deze vastgestelde inbreuken. Uit het proces-verbaal van 27 september 2018 blijkt dat de politie tot tweemaal toe een uitnodiging voor verhoor verstuurde naar de eerste beklagde maar dat daarop geen reactie

werd ontvangen.

De derde beklagde schreef in een eigen getypte verklaring de architect te zijn en de werken uitgevoerd te hebben in opdracht van . Wat betreft de containers stelde hij *“Containers op het plein: zijn bedoeld als pop-up, zijn opgenomen geweest in diverse bouwaanvragen, maar steeds zonder duidelijke motivatie geweigerd”*.

Op 18 november 2018 werd de derde beklagde als verdachte verhoord. Hij verwees in zijn verhoor naar zijn zelf getypte verklaring. Hij verklaarde daarin de architect te zijn die aangesteld werd door de eerste beklagde. Op de vraag of hij nog iets toe te voegen had, antwoordde hij *“rechtzetting van de overtreding is reeds meermaals opgenomen in wijziging bouwaanvraag maar wordt steeds geweigerd. Wordt momenteel behandeld door Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen beslissing van de Bestendige Deputatie van ”*

De aannemer verklaarde op 20 juni 2019 als onderaannemer te zijn aangesteld door de eerste en de tweede beklagde en te hebben uitgevoerd wat door hen werd gevraagd. Het is volgens hem niet aan hem om te verifiëren of de vergunning van het project in orde is. Hij stelde verder niks te verklaren te hebben.

Op 8 juli 2019 maakte de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering op waarop positief advies door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering van 23 augustus 2019 werd verleend.

In een e-mail van 22 oktober 2019 bevestigde aan het parket dat de signalisatie aangebracht werd in januari 2017 omdat op dat ogenblik klachten daaromtrent ontvangen werden. Foto's betreffende deze vaststellingen werden gevoegd met stuk 86 en 87 onder OK 3.

Tenlastelegging A.2 (publiciteitspanelen OK 4)

Op 25 april 2018 stelde controleur een proces-verbaal op lastens de eerste en de tweede beklagde wegens vastgestelde inbreuken langs de en door het plaatsen van verschillende banieren en publiciteitsborden op de voorgevel van de gebouwen verwijzend naar activiteiten die in de gebouwen plaatsvinden. Meer bepaald werd vastgesteld dat de volgende publiciteitsinrichtingen geplaatst werden zonder de nodige vergunningen:

- 9 dubbelzijdige verlichte uitgang- en publiciteitsborden met diverse afmetingen;
- verlichte doosletters “ ” kant
- twee enkelzijdige verlichte publiciteitsborden;
- twaalf banieren en bijhorende spots kant ;
- een niet-verlicht enkelzijdig uithangbord boven de inrijpoort langs
- verlichte en niet-verlichte doosletters kant ;
- een LED-bord aan de op een mobiel voertuig met dynamische beelden.

Een fotodossier van deze vaststellingen werd aan het dossier gevoegd.

Met kantschrift van 8 juni 2018 verzocht het parket de politie over te gaan tot verhoor van de

strafrechtelijk verantwoordelijke van de tweede beklagde betreffende deze vastgestelde inbreuken. In het proces-verbaal van 27 september 2018 meldt de politie dat zij tot tweemaal toe een uitnodiging met de vragenlijst aan de eerste beklagde hebben overgemaakt maar daarop geen reactie te hebben ontvangen. Het kantschrift werd dienvolgens onuitgevoerd teruggestuurd.

De derde beklagde verklaarde in een eigen getypte verklaring niet de architect te zijn voor deze publiciteitsborden, enkel de publiciteitsborden op eigen terrein (en niet langs de openbare weg) behoorden tot zijn opdracht.

Op 20 mei 2019 werd een herstelmaatregel goedgekeurd door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur waarin de uitvoering van aanpassingswerken werd gevorderd. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende hierop op 12 juli 2019 een positief advies (herstelvordering 2 OK4). Op 22 oktober 2019 verstuurde [naam] namens de stad [naam] een e-mail naar het parket met de melding dat een groot deel van het gevorderde herstel wat betreft deze inbreuken uitgevoerd werd (stuk 81 OK4).

Tenlastelegging B.2

Op 2 december 2011 werd een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor de herbesteding van industriële gebouwen op de [naam] site tot winkelproject en parkeergebouw [naam]. De aangevraagde werken maken deel uit van de realisatie van de verkaveling, waarin lasten opgenomen zijn ter realisatie van het openbaar domein (wegenis en groen). Zo werd de uitvoering van de [naam] en het [naam] aan deze stedenbouwkundige vergunning gekoppeld. De vergunning werd op 9 februari 2012 door het college van burgemeester en schepenen verleend mits het naleven van bijzondere voorwaarden en het uitvoeren volgens de lasten uit de verkavelingsvergunning, herhaald in de stedenbouwkundige vergunning. Zo werd als last opgenomen dat voorafgaand aan de aanleg van wegenis en riolering een technisch dossier moet worden ingediend bij de Dienst Wegen, Bruggen & Waterlopen van de stad [naam] en bij [naam]. Op dit technisch dossier kunnen de Dienst Wegen, Bruggen & Waterlopen en [naam] bijkomende technische opmerkingen voor aanpassingen formuleren. De werken kunnen niet starten zonder goedgekeurd technisch dossier.

Met brief van 18 oktober 2016 wordt de eerste beklagde [naam] door de dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen aangemaand om het ingediende dossier aan te passen aan de geformuleerde opmerkingen. Daarbij werd deze beklagde erop gewezen dat wat betreft het deel van de [naam] de verkavelingsvergunning niet gevolgd werd.

Per brief van 24 januari 2017 werd de eerste beklagde [naam] door de Dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen op de hoogte gebracht van een aanzienlijk aantal opmerkingen op het aangepaste voorstel. Bijkomend wordt meegedeeld dat de plannen steeds wijzigen en dat er delen reeds uitgevoerd zijn zonder toestemming. De goedkeuring werd niet gegeven.

Met brief van 7 augustus 2017 werd [naam] opnieuw door de Dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen aangeschreven met vragen en opmerkingen op het aangepaste technisch dossier. Er werd meegedeeld dat er geen goedgekeurd technisch dossier is. Ook toen werd de eerste

beklaagde al op de hoogte gebracht dat voor het deel de verkavelingsvergunning niet gevolgd werd. Met mail van 4 oktober 2017 van de Dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen werd bij de bouwheer gepolst wanneer een aangepast dossier zal worden ingediend. Betrokkene werd gewezen op de gevolgen van de niet-conforme toestand van de riolering.

Op 9 oktober 2017 stelt de bevoegde controleur vast dat de zone " ' intussen volledig werd aangelegd en afgewerkt. Het plein werd aangelegd met prefabbetonplaten van 2 op 2 m en plaatselijk met zones waar gras werd aangelegd. Restzones tussen de prefabplaten en gebouwen of eerder aangelegde verharding werd aangestort met beton. Er is geen spoor van onder de verharding aanwezige riolering. Evenmin is er een spoor van eerder nog aanwezige oude reïnsporten die als industrieel erfgoed geïntegreerd zouden worden in de aanleg. Er zijn ook geen bomen voorzien in de groenzones.

Uit het proces-verbaal van hoofdcontroleur blijkt dat hij de tweede beklagde telefonisch confronteerde met deze vaststellingen. De tweede beklagde zei toen dat de uitvoering slechts tijdelijk is en met de tijd wel zou aangepast worden aan een goedgekeurd technisch dossier. De "tijdelijke aanleg" gebeurde volgens de tweede beklagde omdat hij de gebruikers van de omliggende gebouwen niet nog langer over het braakliggende terrein kon laten lopen. Hij deelde mee dat hij de mening toegedaan was geen inbreuken te hebben gepleegd.

Hoofcontroleur stelde hierop op 9 oktober 2017 een proces-verbaal op betreffende deze vastgestelde inbreuk meer bepaald: *"Er werd vastgesteld dat ondanks het ontbreken van een door de dienst Wegen, Bruggen en Waterlopen van de Stad goedgekeurd technisch dossier, het terrein volledig aangelegd werd"*. Deze werken zijn volgens de hoofdcontroleur strijdig met de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 9 februari 2012.

Een fotodossier van deze vaststellingen werd aan het dossier (OK 2 stuk 6-10) gevoegd alsook de bijhorende administratieve stukken en de aan de beklagden overgemaakte aanmaningen d.d. 24 januari 2017 (stuk 30), d.d. 7 augustus 2017, per e-mail van 4 oktober 2017. De eerste en de tweede beklagde blijken daarop niet te hebben gereageerd.

Met kantschrift van 12 december 2017 verzocht het openbaar ministerie over te gaan tot verhoor van de tweede beklagde als gedelegeerd bestuurder van de eerste beklagde. In het proces-verbaal van 26 maart 2018 vermeldt de politie dat zij telefonisch contact opnam met de tweede beklagde waarbij afgesproken werd om de gestelde vragen in het kantschrift door te mailen. Op 19 december 2017 werden deze vragen doorgestuurd naar het e-mailadres van de tweede beklagde waarop deze beklagde reageerde met een andere vraag die hij voor de politie had. De politie stelde aan de hand daarvan vast dat de beklagde zeker kennis had genomen van de gestelde onderzoeksvragen. Aangezien er evenwel geen verdere antwoorden per e-mail werden ontvangen, werd de tweede beklagde tweemaal schriftelijk op het adres van de maatschappelijke zetel van de eerste beklagde uitgenodigd voor verhoor. De eerste en de tweede beklagde reageerden daarop niet.

Op 15 december 2017 werd een aanvraag tot stedenbouwkundig vergunning ingediend.

Op 18 november 2018 maakte de derde beklagde een eigen getypte verklaring aan de politie

over waarin hij enkel stelt: *“er is geen overtreding; huidige verharding is er gekomen om de terreinen van op een veilige manier te kunnen betreden...is een tijdelijke verharding, en dit is ook te zien aan het materiaal (Stelconplaten = betonnen rijplaten).”*

Op 20 mei 2019 maakte de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering op. Daarin wordt het uitvoeren van aanpassingswerken gevorderd volgens het bijgevoegd plan en mits naleving van meerdere voorwaarden (stuk 101, 102, 103 OK 2). De uitvoering van deze aanpassingswerken binnen een termijn van 6 maanden werd gevorderd alsook een dwangsom van 150 euro (herstellvordering 3 OK 2).

De Raad motiveert daarbij dat de geviseerde handelingen niet kunnen worden aanvaard nu deze visueel-vormelijk hinderlijk zijn en onaanvaardbaar zijn binnen de onmiddellijke omgeving en afbreuk doen aan de cultuurhistorische aspecten: *“het dossier wijst uit dat het thans, naar de vermoedelijke overtreder verklaart tijdelijk, is aangelegd met prefabbetonplaten, zones volgestort met beton en een aantal graszones. De site is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed. In tegenstelling tot wat was voorzien in de verkavelingsvergunning van 11 maart 2010 en de stedenbouwkundige vergunning van 9 februari 2012 zijn de oude treinsporen die als industrieel erfgoed zouden worden geïntegreerd in de aanleg niet langer aanwezig en werden de voorziene bomen niet aangeplant”*.

B. BEOORDELING

Voorafgaand

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd. De feiten zijn echter nu onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

– TENLASTELEGGING A.1

Onder deze tenlastelegging A.1 worden de eerste, de tweede en derde beklagde als mededaders vervolgd voor het plaatsen van betonwanden en palen achter het poortgebouw en naast het gebouw zonder vergunning. De ten laste gelegde periode betreft de periode van 1 januari 2016 tot en met 13 april 2016.

Ten aanzien van de eerste en de tweede beklagde

Zowel de eerste als de tweede beklagde betwisten deze tenlastelegging. Zij argumenteren dat het poortgebouw reeds in een licht andere vorm vergund was en dat de uitgevoerde werken niets meer zijn dan de uitbreiding van een muurtje dat eerder vergund werd als een akoestisch en visueel scherm voor de patio.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn de feiten van deze tenlastelegging wel degelijk bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Uit deze stukken blijkt immers dat de betonwanden en palen achter het poortgebouw en naast het gebouw wel degelijk geplaatst werden zonder voorafgaande vergunning.

Deze betonwanden hadden bovendien een hoogte van 3,80 m tot 4,50 m palend aan het naastgelegen appartementsgebouw waardoor dit visueel zeer hinderlijk was temeer meerdere ramen van het appartementsgebouw op deze betonnen constructie uitkeken, zoals dit blijkt uit de fotoreportage van controleur

De incriminatieperiode is tevens bewezen gelet op de vaststellingen van controleur tijdens het plaatsbezoek van 15 maart 2016 en de eigen verklaring van de tweede beklaagde dat deze werken aangevat werden in januari 2016 en geduurd hebben tot de datum van de stillegging van de werken. Uit de bekrachtigingsbeslissing van Inspectie RWO van 20 april 2016 blijkt dat de werken mondeling stilgelegd werden door de bevoegde ambtenaar op 13 april 2016.

Op grond van deze vaststellingen staat het naar het oordeel van de rechtbank vast dat deze onvergunde constructie een inbreuk vormt op artikel 4.2.1 VCRO.

De eerste beklaagde vraagt verder in conclusies om te worden vrijgesproken daar het moreel element in haar hoofde niet bewezen zou zijn.

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Het lijkt geen twijfel dat de vastgestelde overtredingen gepleegd werden in het kader van en voor rekening van de eerste beklaagde. Dit werd trouwens ook zo verklaard door de tweede beklaagde in zijn verhoor van 15 juli 2016. Meer bepaald verklaarde hij dat de eerste beklaagde de eigenares is van de gronden waarop de werken worden uitgevoerd en dat hij de zaakvoerder is van deze vennootschap. Ook de derde beklaagde verklaarde in opdracht van de eerste beklaagde te werken en aannemer verklaarde dat hij uitvoerde wat hem gevraagd werd door de beklaagden. Er werd gekozen voor een exploitatie waarbij het naleven van de bepalingen van de stedenbouwwetgeving geen prioriteit was en waarbij doelbewust werd gehandeld in strijd met deze regelgevingen. Op deze rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Het staat eveneens vast dat de tweede beklaagde binnen de eerste beklaagde als statutair zaakvoerder verantwoordelijk was en is voor de naleving van de wetgeving gelet op zijn eigen verklaring ter zake. Hij was derhalve bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de wetgeving. Hij handelde hierbij bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg ook hier geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid, Strafwetboek en zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten.

De rechtbank stelt verder vast dat de door de beklaagden overige of anders geformuleerde argumenten niet ter zake dienend zijn om hogervermelde vaststellingen te ontkrachten.

Samengevat: de tenlastelegging A.1 is ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde bewezen.

Ten aanzien van de derde beklaagde

Namens de derde beklaagde werden geen conclusies genomen. De verdediging van de derde beklaagde pleitte op de terechtzitting van 16 maart 2021 de vrijspraak voor deze feiten daar hij geen niet gelast zou zijn geweest met het uitvoeren van toezicht op de werken.

Dit argument houdt geen steek gelet op de verklaring van de tweede beklaagde van 15 juli 2016 dat de derde beklaagde de architect was die gelast was mét het toezicht op de werken. Deze verklaring werd ten andere niet tegengesproken door de eigen verklaring van deze beklaagde in zijn getypte verklaring zoals gevoegd met stuk 124 van het strafdossier. In dit verhoor verklaarde hij ten andere dat de rechtzetting van de overtreding meermaals is opgenomen in een gewijzigde bouwaanvraag maar steeds geweigerd wordt, waaruit blijkt dat zijn opdracht niet beperkt was tot het opstellen van de plannen, zoals gepleit op de terechtzitting van 16 maart 2021.

– TENLASTELEGGING A.2

Onder deze tenlastelegging worden de eerste en de tweede beklaagde als mededaders vervolgd voor het plaatsen van de onder deze tenlastelegging genoemde publiciteitsinrichtingen en borden zonder vergunning. De vervolgte periode betreft de periode van 1 maart 2016 tot en met 1 juli 2017.

Op de terechtzitting van 15 juni 2021 verduidelijkte het openbaar ministerie dat de feiten onder de tenlastelegging A.2 eerste tot en met zevende streepje gekwalificeerd werden als het oprichten van een constructie zonder vergunning hetgeen in de vervolgte periode onder de algemene strafbaarstelling zoals omschreven onder de tenlastelegging A viel. Sinds de inwerkingtreding van de VCRO vielen publiciteitsinrichtingen en uithangborden onder de definitie van een constructie. Gelet op de gegevens van het strafdossier waaronder de vaststellingen van de bouwinspectie zoals gestaafd door het fotodossier, stelt de rechtbank vast dat het inderdaad gaat om constructies met publiciteit en deze constructies vergunningsplichtig waren.

Voor zover de eerste beklaagde haar verweer stoelt op artikel 6.2.1.7° VCRO is dit niet dienend nu zij niet vervolgd wordt voor het begaan van een inbreuk op artikel 6.2.1.7° VCRO.

De stelling van de eerste beklaagde, daarin gevolgd door de tweede beklaagde, dat de vrijspraak voor deze tenlastelegging zich opdringt omdat niet zij maar wel de vereniging van mede-eigenaars Complex de eigenares van de gevels zou zijn en dus verantwoordelijk is voor wat er aangebracht wordt aan deze gevels en de ramen, daarbij verwijzend naar haar stuk A1, kan niet

gevolgd worden.

Stuk A1 betreft pagina 8 van “de basisakte” waaruit enkel blijkt dat de gevels en ramen tot de algemeen *gemeenschappelijke delen van de groep van gebouwen* behoort. De basisakte heeft betrekking op het beheer van het gebouw en maakt de [redacted] niet tot eigenaar van deze gevels en ramen. Het gegeven dat thans meerdere units in [redacted] verkocht zijn is tevens niet relevant nu de eerste beklagde in de haar ten laste gelegde periode (1 maart 2016 – 1 juli 2017) wel degelijk eigenares was van deze gebouwen.

Verder blijkt uit de gegevens van het strafdossier dat de tweede beklagde als projectontwikkelaar van de site [redacted] (en zaakvoerder van de eerste beklagde) wel degelijk gelast werd met het totaalproject van het aanbrengen van publiciteitsinrichtingen op het perceel [redacted] er [redacted] te [redacted] en ten gevolge daarvan verantwoordelijk was voor het (laten) aanbrengen van deze publiciteit. Bovendien wordt met stuk A.4 zoals voorgelegd door de tweede beklagde aangetoond dat hij in de ten laste gelegde periode van 1 maart 2016 tot en met 1 juli 2017 de onderhandelingen met de stad [redacted] voerde wat betreft deze publiciteitsdragers en de beslissingen ter zake nam.

De rechtbank steunt zich verder op de gegevens van het strafdossier waaruit blijkt dat de geïndiceerde handelingen voor het eerst werden vastgesteld met een proces-verbaal van 25 april 2018. Toen reeds werd de regularisatie-aanvraag van de gevelreclame met doosletters [redacted] geweigerd wegens een gebrek aan totaalvisie betreffende het aanbrengen van de uithangborden. Meer bepaald was er een gebrek aan een overkoepelende visie over de zichtbaarheid en visibiliteit van alle verschillende activiteiten op de site. Dat bovendien de vergunningverlenende overheid hierover reeds heel wat opmerkingen had gemaakt, blijkt uit de in het strafdossier gevoegde weigeringsbeslissingen van 4 augustus 2016 en 26 januari 2017.

Het zijn deze publiciteitsinrichtingen die door het openbaar ministerie vervolgd worden onder de tenlastelegging A.2 eerste tot en met zevende streepje. De geïndiceerde publiciteitsinrichtingen maken een ondeelbaar geheel uit op basis waarvan de vervolging is ingesteld zodat artikel 9 van het Vrijstellingsbesluit hierop niet van toepassing is. Meer, publiciteit voor een winkel die zich niet ter plaatse maar ergens in de (nabije of ruime) omgeving bevindt, valt niet onder de vrijstelling voorzien in artikel 9,1° van het voormelde Besluit. Met de term zaakgebonden publiciteit wilde de Vlaamse Regering slechts de term uithangbord aanpassen om een al te letterlijke interpretatie van die term te vermijden, zonder de vrijstelling ook te willen verruimen naar publiciteit die geen betrekking heeft op de activiteiten ter plaatse.

De feiten onder de tenlastelegging A.2 zijn dan ook bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklagde.

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Het lijkt geen twijfel dat de vastgestelde overtredingen gepleegd werden in het kader van en voor rekening van de eerste beklagde [redacted]. Dit werd trouwens ook zo verklaard door de tweede beklagde [redacted] in zijn verhoor van 15 juli 2016. Meer bepaald verklaarde hij

dat de eerste beklagde de eigenares is van de gronden waarop de werken worden uitgevoerd en dat hij de zaakvoerder is van deze vennootschap. Er werd gekozen voor een exploitatie waarbij het naleven van de bepalingen van de stedenbouwwetgeving geen prioriteit was en waarbij doelbewust werd gehandeld in strijd met deze regelgevingen. Op deze rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Het staat eveneens vast dat de tweede beklagde binnen de eerste beklagde als projectontwikkelaar van de betrokken site en als statutair zaakvoerder verantwoordelijk was en is voor de naleving van de wetgeving. Uit de voorliggende stukken waaronder de stukken voorgelegd met farde A door de eerste beklagde blijkt dat de tweede beklagde bevoegd was om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de wetgeving en het bekomen van vergunningen. Hij handelde hierbij bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg ook hier geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid, Strafwetboek en zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten.

De incriminatieperiode van 1 maart 2016 tot en met 1 juli 2017 waarin de onder het eerste tot en met zevende streepje publiciteitsinrichtingen en borden werden geplaatst komt tevens bewezen voor gelet op de vaststellingen van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur en gevoegd met stuk 82 (OK 4).

Samengevat: de tenlastelegging A.2 is ten aanzien van de eerste en de tweede beklagde bewezen.

– TENLASTELEGGING A.3

Ten aanzien van de eerste en de tweede beklagde

Onder de tenlastelegging A.3 worden de eerste en de tweede beklagde als mededaders vervolgd voor het plaatsen van zeecontainers en bijhorende terrasaanleg, metalen schermen en andere aanhorigheden en constructies bij de zomerbar op het binnenplein. De ten laste gelegde periode betreft de periode van 13 april 2016 tot en met 10 april 2018.

Gelet op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder gelet op de vaststellingen van de bevoegde controleur zoals weergegeven in OK 3 en de niet-betwisting van deze tenlasteleggingen door de eerste en de tweede beklagde, zijn de feiten onder deze tenlastelegging bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklagde.

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Het lijkt geen twijfel dat de vastgestelde overtredingen gepleegd werden in het kader van en voor rekening van de eerste beklagde Dit werd trouwens ook zo verklaard door de tweede beklagde in zijn verhoor van 15 juli 2016. Meer bepaald verklaarde hij dat de eerste beklagde de eigenares is van de gronden waarop de werken worden uitgevoerd en

dat hij de zaakvoerder is van deze vennootschap. Er werd gekozen voor een exploitatie waarbij het naleven van de bepalingen van de stedenbouwwetgeving geen prioriteit was en waarbij doelbewust werd gehandeld in strijd met deze regelgevingen. Op deze rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Het staat eveneens vast dat de tweede beklagde binnen de eerste beklagde als projectontwikkelaar van de betrokken site en als statutair zaakvoerder verantwoordelijk was en is voor de naleving van de wetgeving. Uit de voorliggende stukken waaronder de stukken voorgelegd met farde A door de eerste beklagde blijkt dat de tweede beklagde bevoegd was om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de wetgeving en het bekomen van vergunningen. Hij handelde hierbij bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg ook hier geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid, Strafwetboek en zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten.

Ten aanzien van de derde beklagde

De derde beklagde wordt ook voor deze tenlastelegging als mededader samen met de eerste en de tweede beklagde vervolgd.

Namens de derde beklagde werden geen conclusies genomen. De verdediging van de derde beklagde pleitte op de terechtzitting van 16 maart 2021 de vrijspraak voor deze feiten daar hij niet gelast zou zijn geweest met het uitvoeren van toezicht op de werken.

Dit argument houdt geen steek gelet op de verklaring van de tweede beklagde van 15 juli 2016 dat de derde beklagde de architect was die gelast was met het toezicht op de werken. Deze verklaring werd ten andere niet tegengesproken door de eigen verklaring van deze beklagde in zijn getypte verklaring zoals gevoegd met stuk 178 van het strafdossier (OK3). Ook zijn verklaring dat de containers bedoeld zijn als pop-up is niet relevant nu het plaatsen van deze containers herhaaldelijk opgenomen werd in vergunningsaanvragen waaruit afgeleid kan worden dat de beklagden wel degelijk een permanente plaatsing van deze containers voor ogen hadden hetgeen ten andere ook zo is gelet op de vaststellingen van de bevoegde controleur en de bijhorende foto's.

De feiten onder de tenlastelegging A.3 zijn dan ook bewezen in hoofde van deze beklagde.

TENLASTELEGGING A.4

Onder deze tenlastelegging worden de eerste, de tweede en de derde beklagde vervolgd voor het aanbrengen van een signalisatiebord parking in de in de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 maart 2017.

Gelet op de diverse vaststellingen van de bevoegde inspectiediensten en op basis waarvan komt vast te staan dat de aangebrachte signalisatie meer dan een totale oppervlakte van maximaal 4 vierkante meter heeft en derhalve niet onder artikel 9, 1° van het Vrijstellingsbesluit valt, is deze

tenlastelegging bewezen in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde.

Wat betreft de toerekening van het misdrijf en artikel 5 Sw. in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde, verwijst de rechtbank naar hetgeen hierboven reeds werd gesteld onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3.

– TENLASTELEGGING B.1

Ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde

Onder deze tenlastelegging worden de eerste en de tweede beklaagde als mededaders vervolgd om de zone van het binnenplein te hebben aangelegd in betonverharding en het binnenplein te hebben ingericht met onvergunde parkeerplaatsen en fietsenstallingen die een vlotte doorgang van de brandweerdiensten verhinderen, te hebben geplaatst.

De ten laste gelegde periode betreft de periode van 1 januari 2016 tot en met 10 april 2018.

De rechtbank acht deze tenlastelegging bewezen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde.

Ten onrechte argumenteert de eerste beklaagde in conclusies, waarbij de tweede beklaagde zich aansluit, dat de verharding van het binnenplein wel vergund is ingevolge de vergunning van 9 februari 2012 en de werken ononderbroken in verschillende fases werden verdergezet.

De eerste en de tweede beklaagde zien daarbij over het hoofd dat het college van burgemeester en schepenen op 9 februari 2012 een vergunning verleende voor het verharden van het binnenplein in klinkers terwijl de beklaagden het binnenplein aangelegd hebben door middel van waterdoorlatende betonplaten. Het staat derhalve wel degelijk vast dat de eerste en de tweede beklaagden de vergunning niet hebben nageleefd.

De eventuele problematiek met de brandweg var en eventuele notarisfouten zijn niet van aard om de strafrechtelijke schuld in hoofde van de beklaagden op te heffen nu de huidige inrichting van het binnenplein strijdig is met de stedenbouwkundige voorschriften van het waarbij onder meer bepaald wordt dat onbebouwde terreinen (waartoe het binnenplein behoort) voorzien dienen te worden van een kwalitatieve omgevingsaanleg die aansluit bij en geïntegreerd is in de aanleg met de zone voor openbaar groen of de zone voor wandel- en fietsgebied. Het spreekt voor zich dat het voorzien van parkeerplaatsen het autoluwe verblijfskarakter van het plein schaadt. Bovendien dienen volgens het de parkeerplaatsen voorzien te worden in, onder of op gebouwen.

Het is tenslotte net door het functioneel samenbrengen van parkeerplaatsen voor de directeurswoning en fietsenstallingen op het binnenplein dat de brandweer negatief advies verleende voor de aangevraagde inrichting van de binnenplaats: *“De parkeerplaatsen voor hal 12 (directeurswoning) en de inplanting van de fietsenstalling is niet aanvaardbaar. Verder zal het voorzien van parkeerplaatsen voor kort parkeren op het plein leiden tot onveilige situaties”*. Het spreekt verder voor zich dat de beklaagden zich te schikken hebben naar de adviezen van de

brandweerdiensten en hun vergunningsaanvragen daaraan dienen aan te passen.

Door dat niet te hebben gedaan, hebben de beklaagden zich schuldig gemaakt aan de hen ten laste gelegde feiten onder de tenlastelegging B.1.

De aangebrachte verharding valt verder niet onder de toepassing van artikel 3.1.8° van het Vrijstellingsbesluit nu de verharding van het volledige plein gelet op de voorliggende stukken en zoals gestaafd door de foto's betreffende deze vaststellingen, duidelijk niet valt onder het begrip noodzakelijke toegangen tot en opritten naar het gebouw of de gebouwen. De beklaagden kunnen zich derhalve niet zinnig beroepen op vermelde bepalingen van het Vrijstellingsbesluit.

Wat betreft de toerekening van het misdrijf en artikel 5 Sw. in hoofde van de eerste en de tweede beklagde, verwijst de rechtbank naar hetgeen hierboven reeds werd gesteld onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3.

Ten aanzien van de derde beklagde

Namens de derde beklagde werden geen conclusies genomen. De verdediging van de derde beklagde pleitte op de terechtzitting van 16 maart 2021 de vrijspraak voor deze feiten daar hij niet gelast zou zijn geweest met het uitvoeren van toezicht op de werken.

Dit argument houdt geen steek gelet op de verklaring van de tweede beklagde van 15 juli 2016 dat de derde beklagde de architect was die gelast was met het toezicht op de werken. Deze verklaring werd ten andere niet tegengesproken door de eigen verklaring van deze beklagde in zijn getypte verklaring zoals gevoegd met stuk 178 van het strafdossier (OK3). De feiten onder de tenlastelegging B.1 zijn dan ook bewezen in hoofde van deze beklagde.

TENLASTELEGGING B.2

Onder deze tenlastelegging worden de eerste, de tweede en de derde beklagde als mededaders vervolgd voor de aanleg van het terrein in een verharding die bestaat uit prefabbetonplaten en gestort beton. De vervolgte periode betreft de periode van 1 januari 2017 tot en met 9 oktober 2017.

De rechtbank acht deze tenlastelegging afdoende bewezen in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklagde en steunt zich daarbij op:

- de diverse aanmaningen van de waarbij de eerste en de tweede beklagde herhaaldelijk aangemaand werden om een technisch dossier in te dienen en vervolgens aan te passen aan de geformuleerde opmerkingen maar desalniettemin toch overgingen tot uitvoering zonder toestemming;
- de vaststellingen van hoofdcontroleur van 9 oktober 2017 waarbij hij vaststelde dat de zone volledig werd aangelegd en afgewerkt en waarbij restzones tussen de prefabplaten en gebouwen of eerder aangelegde verharding aangestort werden met beton en waarbij geen spoor meer was van de aanwezige riolering; dat ook de oude treinsporen die als

industriële erfgoed geïntegreerd zouden worden in de aanleg niet meer aanwezig waren en bomen in de groenzones ontbraken;

- de telefonische mededeling van de tweede beklagde aan _____ dat deze aanleg slechts tijdelijk was en met de tijd "wel eens aangepast zou worden aan een goedgekeurd technisch dossier".

Deze objectieve vaststellingen zoals ondersteund door de voorliggende fotoreportage ontkrachten de stelling van de beklagden dat deze aanleg onder artikel 3.1,8° van het Vrijstellingbesluit valt.

Wat betreft de toerekening van het misdrijf en artikel 5 Sw. in hoofde van de eerste en de tweede beklagde, verwijst de rechtbank naar hetgeen hierboven reeds werd gesteld onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en A.3.

De toerekening van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen tussen de eerste beklagde als rechtspersoon en de tweede beklagde als natuurlijke persoon (artikel 5 Sw.)

Op 31 juli 2018 trad de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft in werking. Artikel 2 van die wet vervangt artikel 5 van het Strafwetboek. Daarmee werd de decumulregeling van het tweede lid van artikel 5 afgeschaft.

Artikel 5 Strafwetboek bepaalt nu:

Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.

Het oude artikel 5 bevatte een strafuitsluitende verschoningsgrond ten gunste van de persoon die de minst zware fout had begaan wanneer het misdrijf niet wetens en willens werd gepleegd.

Gelet op artikel 2 Strafwetboek blijft wat betreft feiten gepleegd vóór 31 juli 2018 de decumulregel van toepassing als meest gunstige toestand voor de beklagde die de fout niet wetens en willens zou hebben gepleegd en evenmin de 'zwaarste fout' pleegde.

Krachtens het oude artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersonen en natuurlijke personen is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de tweede beklaagde bestuurder is en de beslissingsmacht had in de eerste beklaagde.

Hij pleegde de hierboven bewezen verklaarde misdrijven wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De tweede beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap of zijn voor haar rekening gepleegd.

Ook de rechtspersoon is dus strafrechtelijk verantwoordelijk voor de lastens haar hierboven bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Verzwarende omstandigheid van professioneel in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde

Gelet op de aan het strafdossier gevoegde stukken waaronder het uittreksel van de Kruispuntbank van Ondernemingen waaruit blijkt dat de eerste en de tweede beklaagde activiteiten ontwikkelen inzake de ontwikkeling van bouwprojecten en gelet op de professionele hoedanigheid in hoofde van de derde beklaagde als architect in het project is de verzwarende omstandigheid voor elke bewezen verklaarde tenlastelegging in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde bewezen.

C. STRAFTOEMETING

Ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2 en B.3 vormen in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en het strafrechtelijk verleden van de beklaagden.

De door de eerste en de tweede beklagde gepleegde feiten zijn ontoelaatbaar. Zij geven blijk van een gebrek aan respect voor de elementaire rechtsregels meer bepaald deze met betrekking tot een goede ruimtelijke ordening. De eerste en de tweede beklagde bekwamen vergunningen teneinde de oude industriële site van _____ om te vormen tot een leefbaar project waar plaats is voor wonen en werken. Daar waar de beklagden er als projectontwikkelaars toe gehouden waren om de vergunningen strikt na te leven, kozen zij ervoor om dit niet te doen en hebben zij een eigen invulling willen geven aan dit project waardoor er verloedering optrad en de buurt tot klachtneerlegging overging. Het is bovendien bijzonder frappant om te moeten vaststellen dat er inmiddels meer dan 5 jaar is verstreken sedert de eerste vaststellingen en dat de beklagden nog steeds weigeren om zich te schikken naar de beslissingen van de overheid teneinde vergunningen en herstellvorderingen uit te voeren. Dit kan niet getolereerd worden.

Zowel in conclusies als op de terechtzittingen waarop deze zaak behandeld werd, verzochten de eerste en tweede beklagde om hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen, waaromtrent het openbaar ministerie een gemotiveerd negatief advies verleende.

De rechtbank is van oordeel dat deze beklagden niet in aanmerking komen voor dergelijke gunst, gelet op:

- de ernst van de feiten gepleegd in professioneel verband;
- het gegeven dat de feiten gepleegd werden uit louter winstbejag en het door de beklagden genoten economisch voordeel;
- het gegeven dat de beklagden gedurende zeer lange tijd de kans hebben gekregen om de vele vastgestelde inbreuken te regulariseren en de herstellvorderingen uit te voeren;
- het feit dat de beklagden niet aantonen dat een veroordeling hun sociale reclassering zou belemmeren op een wijze dewelke niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten alsook de vaststelling dat de tweede beklagde in het verleden reeds de gunst van de opschorting heeft verkregen;
- het feit dat de hierna bepaalde straf meer aangewezen is om de beklagden de ernst van de feiten te doen inzien en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het plegen van analoge of andere misdrijven temeer gelet op hun professionele hoedanigheid en zich wel te schikken naar de beslissingen van de vergunningverlenende overheid.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Ook de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving; de inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

De eerste beklagde beschikt over een blanco strafverleden. De tweede beklagde beschikt over een ongunstig strafverleden. Hij werd reeds op 13 mei 2011 door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot betaling van een geldboete wegens stedenbouwkundige inbreuken en hij verkreeg op 20 juni 2017 de gunst van de opschorting wegens sociaalrechtelijke misdrijven. Het is duidelijk dat de tweede beklagde in het kader van de uitoefening van zijn beroep het niet al te nauw neemt met het naleving van de wetgeving ter zake. Ook zijn vele veroordelingen door de

politierichtbank wijzen op een bepaald verstoord normbesef in hoofde van deze beklaagde.

Een geldboete, deels effectief en deels met uitstel van de tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet de respectievelijke beklaagden het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hen ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen. De eerste en de tweede bedaagde voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met zeventig opdecimen moeten worden verhoogd.

Ten aanzien van de derde beklaagde

De bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging A.1, A.3, A.4, B.1, B.2 en B.3 vormen in hoofde van de derde beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten zijn evenzeer bijzonder laakbaar te noemen in hoofde van de derde beklaagde die als architect betrokken was bij het project Van dergelijk professioneel kan en mag verwacht worden dat hij zich aan de regelgeving inzake ruimtelijke ordening houdt en verleende vergunningen niet zomaar naast zich neerlegt.

Op de terechtzitting van 16 maart 2021 verzocht de raadsman van deze beklaagde in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting te verlenen. De derde beklaagde was evenwel niet in persoon aanwezig op de terechtzitting zodat de rechtbank niet om zijn toestemming daartoe heeft kunnen vragen. Er werd tevens geen stuk neergelegd waaruit blijkt dat deze beklaagde daarmee instemt. De rechtbank gaat dan ook niet in op deze vraag van de verdediging van de derde beklaagde. Bovendien is de rechtbank van oordeel dat wat betreft deze beklaagde de gunst van de opschorting hem niet afdoende op het absoluut ontoelaatbare van zijn handelen zou wijzen, in het bijzonder gelet op zijn professionele hoedanigheid als architect.

De derde beklaagde liep in het verleden één veroordeling wegens een intoxicatie aan het stuur op. Hij liep nog geen correctionele veroordelingen op.

Een geldboete, deels effectief en deels met uitstel van de tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet ook deze beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen. De derde beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboete met zeventig opdecimen moet worden verhoogd.

Kosten en bijdragen

De eerste, de tweede en de derde beklaagde moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna bepaald.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

D. DE HERSTELVORDERINGEN

– Herstelvordering 1 (tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4, B.1 en B.3)

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 8 juli 2019 haar herstellvordering op waarin de uitvoering van aanpassingswerken werd gevorderd binnen de 6 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. Zij vordert tevens voor het geval dat de aanpassingswerken niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, om overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO gemachtigd te worden om ambtshalve in de uitvoering van de werken te voorzien op kosten van de overtreder. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering gaf op 23 augustus 2019 een positief advies hierover.

De rechtbank stelt vast dat de eerste en de tweede beklaagde geen fundamentele betwisting omtrent deze herstellvordering voeren. Hun argumentatie dat de herstellvordering ingesteld zou zijn ingevolge de verzuurde relatie met de omwonenden, is niet alleen niet relevant maar doet in ieder geval geen afbreuk aan de vastgestelde inbreuken zoals die bewezen werden verklaard en waarvan aangenomen kan worden dat de onmiddellijke omgeving hierdoor nadeel lijdt. Ook de argumentatie dat de eerste en de tweede beklaagde meermaals overlegd hebben met de stad Gent, doet geen afbreuk aan de plicht in hoofde van de beklaagden om nog steeds tot herstel over te gaan van de lastens hen gepleegde en bewezen verklaarde misdrijven. De herstelmaatregel dient te worden gezien als een bijzondere vorm van de teruggave in de zin van artikel 44 Sw. Uit deze kwalificatie volgt dat, met toepassing van artikel 50, eerste lid, Sw., alle wegens eenzelfde stedenbouwmisdrijf veroordeelde (mede)daders hoofdelijk tot het voldoen van

de bevolen herstelmaatregel zijn gehouden. (lees en vergelijk: G. DEBERSAQUES, *Handhaving*, in: *Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw*, B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (ed.), Die Keure, 2004, p. 860).

Namens de derde beklagde werd geen betwisting gevoerd omtrent de herstellvordering tijdens de behandeling van de zaak op de terechtzitting.

Op de terechtzitting van 16 maart 2021 legde de raadsman namens de eiser tot herstel met haar stuk IV een onderzoeksnota neer waarbij de naleving van de herstelmaatregel recent werd nagegaan. Daaruit blijkt dat nog steeds geen volledige uitvoering aan de herstellvordering werd verleend.

Het herstelt dient dan ook nog steeds te worden bevolen.

De eerste, de tweede en de derde beklagde worden derhalve hoofdelijk veroordeeld tot het uitvoeren van de herstellvordering in zoverre gebaseerd op de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4, B.1 en B.3.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

De herstellvordering wordt derhalve opgelegd zoals gevorderd.

Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 6 maanden.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet per beklagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om de aanpassingswerken uit te voeren en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

– **HERSTELVORDERING 2 (tenlastelegging A.2)**

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 20 mei 2019 haar herstellvordering op waarin de uitvoering van aanpassingswerken werd gevorderd binnen de 3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. Zij vordert tevens voor het geval dat de aanpassingswerken niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, om overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO gemachtigd te worden om ambtshalve in de uitvoering van de werken te voorzien op kosten van de overtreder. De Hoge Raad voor de Handavingsuitvoering gaf op 12 juli 2019 een positief advies hierover.

Gelet op de besluiten voor eiser tot herstel en het door haar neergelegde stuk 2 zijnde de onderzoeksnota van 9 december 2020, stelt de rechtbank vast dat de herstelmaatregel nog steeds niet volledig uitgevoerd is behoudens wat betreft het herstel kant met betrekking tot de banier op het fronton van het middenrisaliet dewelke integraal verwijderd werd.

De rechtbank stelt vast dat de eerste en de tweede beklagde geen fundamentele betwisting omtrent deze herstellvordering voeren. Hun argumentatie dat de herstellvordering ingesteld zou zijn ingevolge de verzuurde relatie met de omwonenden, is niet alleen niet relevant maar doet in ieder geval geen afbreuk aan de vastgestelde inbreuken zoals die bewezen werden verklaard en waarvan aangenomen kan worden dat de onmiddellijke omgeving hierdoor nadeel lijdt. Ook de argumentatie dat de eerste en de tweede beklagde meermaals overlegd hebben met de stad doet geen afbreuk aan de plicht in hoofde van de beklagden om nog steeds tot herstel over te gaan van de lastens hen gepleegde en bewezen verklaarde misdrijven. De herstelmaatregel dient te worden gezien als een bijzondere vorm van de teruggave in de zin van artikel 44 Sw. Uit deze kwalificatie volgt dat, met toepassing van artikel 50, eerste lid, Sw., alle wegens eenzelfde stedenbouwmisdrijf veroordeelde (mede)daders hoofdelijk tot het voldoen van de bevolen herstelmaatregel zijn gehouden. (lees en vergelijk: G. DEBERSAQUES, Handhaving, in: Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (ed.), Die Keure, 2004, p. 860).

De eerste en de tweede beklagde worden derhalve hoofdelijk veroordeeld tot het uitvoeren van de herstellvordering in zoverre gebaseerd op de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.2.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

De herstellvordering wordt derhalve opgelegd zoals gevorderd.

Gelet op de eerder geringe omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 3 maanden.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet per beklagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

– **HERSTELVORDERING 3 (TENLASTELEGGING B.2)**

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 20 mei 2019 haar herstellvordering op waarin de uitvoering van aanpassingswerken werd gevorderd binnen de 3 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. Zij vordert tevens voor het geval dat de aanpassingswerken niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, om overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO gemachtigd te worden om ambtshalve in de uitvoering van de werken te voorzien op kosten van de overtreder. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering gaf op 12 juli 2019 een positief advies hierover.

De gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert het herstel te doen uitvoeren binnen de 6 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. Zij vordert tevens voor het geval dat de aanpassingswerken niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, om overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 VCRO gemachtigd te worden om ambtshalve in de uitvoering van de werken te voorzien op kosten van de overtreder.

Gelet op de besluiten voor de eiser tot herstel en het door haar neergelegde stuk 3 zijnde de onderzoeksnota van 9 december 2020 blijkt dat het herstel aan het [redacted] tussen hal 16-21 en 23 5 niet uitgevoerd werd.

De rechtbank stelt vast dat de eerste, de tweede en de derde beklagde geen fundamentele betwisting omtrent deze herstellvordering voeren. De stelling van de eerste en de tweede beklagde dat de herstellvordering ingesteld zou zijn ingevolge de verzuurde relatie met de omwonenden, is niet alleen niet relevant maar doet in ieder geval geen afbreuk aan de vastgestelde inbreuken zoals die bewezen werden verklaard en waarvan aangenomen kan worden dat de onmiddellijke omgeving hierdoor nadeel lijdt. Ook de argumentatie dat de eerste en de tweede beklagde meermaals overlegd hebben met de stad [redacted] doet geen afbreuk aan de plicht in hoofde van de beklagden om nog steeds tot herstel over te gaan van de lastens hen gepleegde en bewezen verklaarde misdrijven. De herstellmaatregel dient te worden gezien als een bijzondere vorm van de teruggave in de zin van artikel 44 Sw. Uit deze kwalificatie volgt dat,

met toepassing van artikel 50, eerste lid, Sw., alle wegens eenzelfde stedenbouwmisdrijf veroordeelde (mede)daders hoofdelijk tot het voldoen van de bevolen herstelmaatregel zijn gehouden. (lees en vergelijk: G. DEBERSAQUES, Handhaving, in: Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (ed.), Die Keure, 2004, p. 860). De eerste en de tweede beklagde worden derhalve hoofdelijk veroordeeld tot het uitvoeren van de herstellvordering inzoverre gebaseerd op de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.2.

Namens de derde beklagde werd geen betwisting gevoerd omtrent deze herstellvordering op de behandelende terechtzitting van 16 maart 2021.

De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

De herstellvordering wordt derhalve opgelegd zoals gevorderd.

Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 6 maanden.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet per beklagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld worden om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

II. BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklagde worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 39, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

VOORAFGAAND

Vult de dagvaarding aan als volgt:

"A. Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - met verzwarende omstandigheden

(...)

1.

(...)

2.

door volgende publiciteitsinrichtingen en borden te hebben geplaatst (OK 4):

- 9 dubbelzijdige verlichte uithangs- en publiciteitsborden met diverse afmetingen op de voorgevel van de gebouwen langs de _____ en _____
- verlichte doosletters ' _____ ' op de voorgevel van de gebouwen langs de _____
- 2 enkelzijdige verlichte publiciteitsborden op de voorgevel van de gebouwen langs de _____ en _____
- 12 banieren met bijhorende spots op de voorgevel van de gebouwen langs _____
- een niet-verlicht enkelzijdig uithangbord boven de inrijpoort langs _____
- verlichte en niet-verlichte doosletters op de voorgevel van het gebouw langs _____
- een enkelzijdig publiciteitsbord op een mobiel voertuig ~~gelegen~~ langs de _____ op het perceel, kadastraal gekend als _____

Thans strafbaar gesteld door artikel 4.2.1.9° VCRO.

T€ n de periode van 1 maart 2016 tot en met 1 juli 2017 (OK 4, stuk 82)
door

(...)"

STRAFRECHTELIJK**Ten aanzien van**

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2 (zoals aangevuld), A.3, A.4, B.1, B.2 en B.3, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 80.000 euro**, zijnde 10.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **20.000 euro**, zijnde 2.500 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2 (zoals aangevuld), A.3, A.4, B.1, B.2 en B.3, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 40.000 euro**, zijnde 5.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Ten aanzien van

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.3, A.4, B.1, B.2 en B.3, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklaagde hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 362,64 euro.

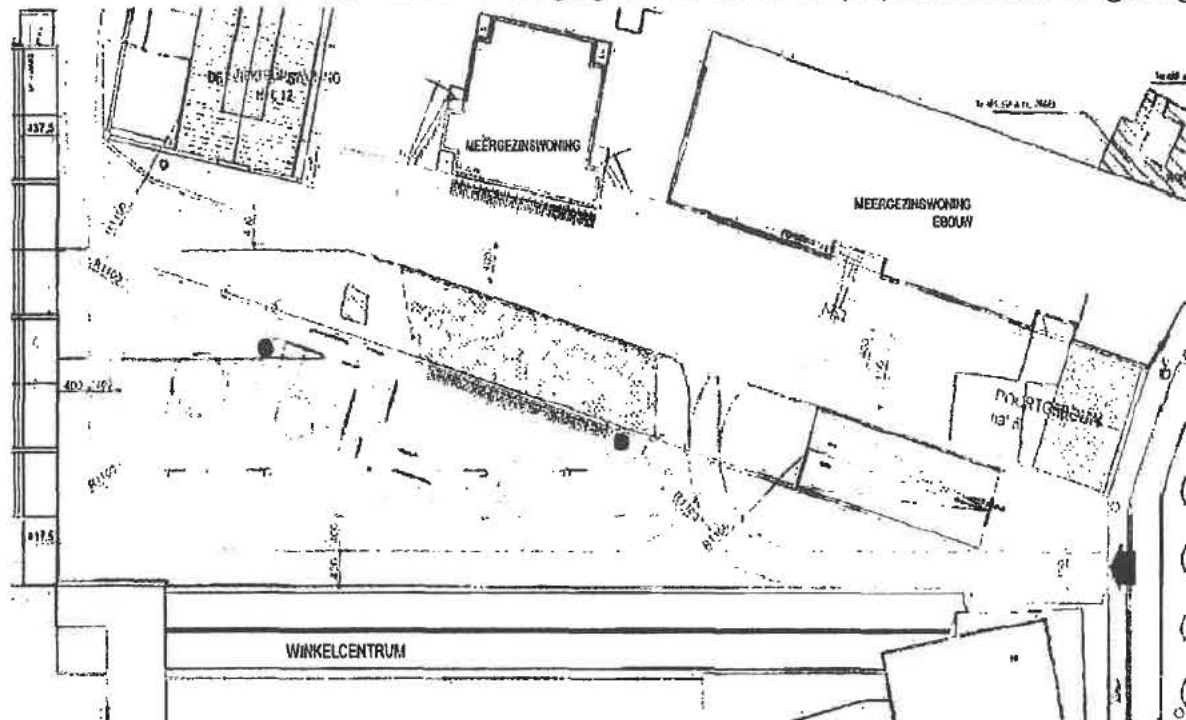
HET HERSTEL

– HERSTELVORDERING NR. 1

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot het uitvoeren van de herstelmaatregel op de percelen gelegen te _____ en _____ kadastraal bekend _____ (= deel binnenplein _____ en afdeling _____ (= _____), meer bepaald de hierna bepaalde **aanpassingswerken**:

1. De resterende betonwanden, palen en betonnen funderingsvloer achter het poortgebouw en naast het _____ gebouwen moeten integraal afgebroken en verwijderd worden. Het puin en de afbraakmaterialen moeten van het terrein afgevoerd worden naar een erkende stortplaats. Indien de vergunning _____ uitvoerbaar wordt, kunnen de betonwanden, palen en betonnen vloer die binnen de nieuwbouwconstructie vallen enkel behouden blijven indien dit conform de plannen van die vergunning is.
2. De onvergunde parkeerplaatsen op het binnenplein, o.a. langs de kant van de Directeurswoning moeten verwijderd worden, inclusief de signalisatie hiervan. Het binnenplein mag niet langer als bovengrondse parkeerplaats gebruikt worden.
3. De zeecontainers en de bijhorende terrasaanleg, metalen schermen en andere aanhorigheden en constructies bij de zomerbar op het binnenplein moeten integraal verwijderd worden.
4. De fietsenstallingen die een vlotte doorgang van de brandweerdiensten verhinderen, moeten verwijderd worden en een nieuwe locatie krijgen in samenspraak met de brandweerdiensten. Er moeten minimum 342 fietsparkeerplaatsen op het terrein aanwezig zijn, waarvan een gedeelte afgesloten en overdekt voor het personeel. Deze voor bezoekers moeten duidelijk zichtbaar zijn, ook voor wie de site niet kent. De nodige signalisatie moet hiervoor worden aangebracht. Deze fietsparkeerplaatsen moeten worden verspreid over de site, zodat in de buurt van elke ingang fietsenstallingen ter beschikking zijn. De fietsenstallingen moeten maximaal op het maaiveld voorzien worden. Als een deel van de stallingen toch ondergronds moet komen, moet dit op een vlot bereikbare locatie (vb. geen steile helling, zo weinig mogelijk conflict met autoverkeer, zo weinig mogelijk deuren passeren, rechtstreeks toegankelijk vanuit het bovenliggende complex,...). De vorm en inplanting van de fietsenstallingen moet worden afgetoetst met het mobiliteitsbedrijf.
5. De circulatie- en evacuatiewegen die noodzakelijk zijn voor de hulpdiensten, staan ingetekend op onderstaand plan. Er zijn geen constructies of parkings toegelaten binnen deze evacuatiewegen. Omwille van het gewicht van ladderwagens en bluswagens, is een verharde ondergrond noodzakelijk. Ter hoogte van de in- en uitrit van de ondergrondse parking is verharding eveneens essentieel. Echter, voor de overige zone is een verharding niet strikt noodzakelijk. De onvergunde betonverharding in de zone in het groen moet integraal worden uitgebroken. Deze zone moet kwalitatief worden aangelegd en aansluiten bij en geïntegreerd worden in de aanleg met de zone voor openbaar groen of de zone voor wandel- en fietsgebied. Door dit deel te ontharden en groenaanplantingen te voorzien en daartussen zitbankjes, speelelementen, enz., zal dit binnenplein een rustiger en zachter karakter krijgen en kan het een aangename ontmoetingsplek voor bewoners én

bezoekers worden, met een verhoging van de woon- en (be)leefkwaliteit tot gevolg.

6. De uitrit van de parking in de mag enkel in nood gebruikt worden, deze mag niet dienen als officiële inrit of uitrit. De signalisatie in de aan de parking-inrit moet verwijderd worden.

en dit binnen een termijn van **6 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Zegt voor recht dat op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke beklagde een dwangsom van **150 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 61 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden.

– HERSTELVORDERING NR. 2

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden wat betreft de verwijdering van de banier op het fronton van het middenrisaliet (" met "P=>").

Veroordeelt en hoofdelijk tot het uitvoeren van de herstelmaatregel op de percelen gelegen te cadastraal bekend afdeling , meer bepaald het uitvoeren van **aanpassingswerken**:

Kant

-Voor wat betreft de banieren kant :

- Deze moeten in aantal gereduceerd worden tot de helft, waarbij ze verdeeld worden over de ganse gevelbreedte.

- De "P" van parking moet worden weggelaten op elke banner, aangezien in de geen ingang van de ondergrondse parking vergund is, enkel een nooduitgang.

- Alle spots moeten verwijderd worden, zelfs die aan de te behouden banieren. Bij besprekingen met de dienst stedenbouw, dienst monumentenzorg en de projectleider lichtplan is gesteld dat er bij de heraanleg van de straat bijkomende monumentverlichting wordt voorzien om de gevels aan de straatzijde verder uit te lichten op de schaal van het gebouw, waarbij ook de banieren op de gevel zullen aangelicht worden.

De vele afzonderlijke spots die de banieren nu uitlichten, doen visueel afbreuk aan de industriële gevelarchitectuur van de voormalige loods.

-Alle andere verlichte of onverlichte letterboxen, uithangborden e.d. (verlicht uithangbord , uithangborden, verlicht logo , enz...) zijn te verwijderen, uitgezonderd de historische belettering van boven de inkom.

Kant

-De zwarte doosletters met het opschrift " ' kunnen behouden blijven daar deze in verhouding zijn tot de grootte van het totaalproject. Het bijhorende, cirkelvormige logo is daarentegen te grootschalig; dit komt letterlijk tegen de vier belendende ramen en kan niet aanvaard worden. Dit logo moet verkleind worden tot de lettergrootte van het opschrift "

-Alle andere verlichte of onverlichte letterboxen, uithangborden e.d. (verlichte logo's , enz...) aan de gevel zijn te verwijderen, met uitzondering van het blauw verlichte publiciteitsbord dat aan het poortgebouw bevestigd is en dat de ingang van de ondergrondse parking aanduidt.

-Het mobiel voertuig met enkelzijdig publiciteitspaneel langsheen moet worden verwijderd.

en dit **binnen een termijn van 3 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

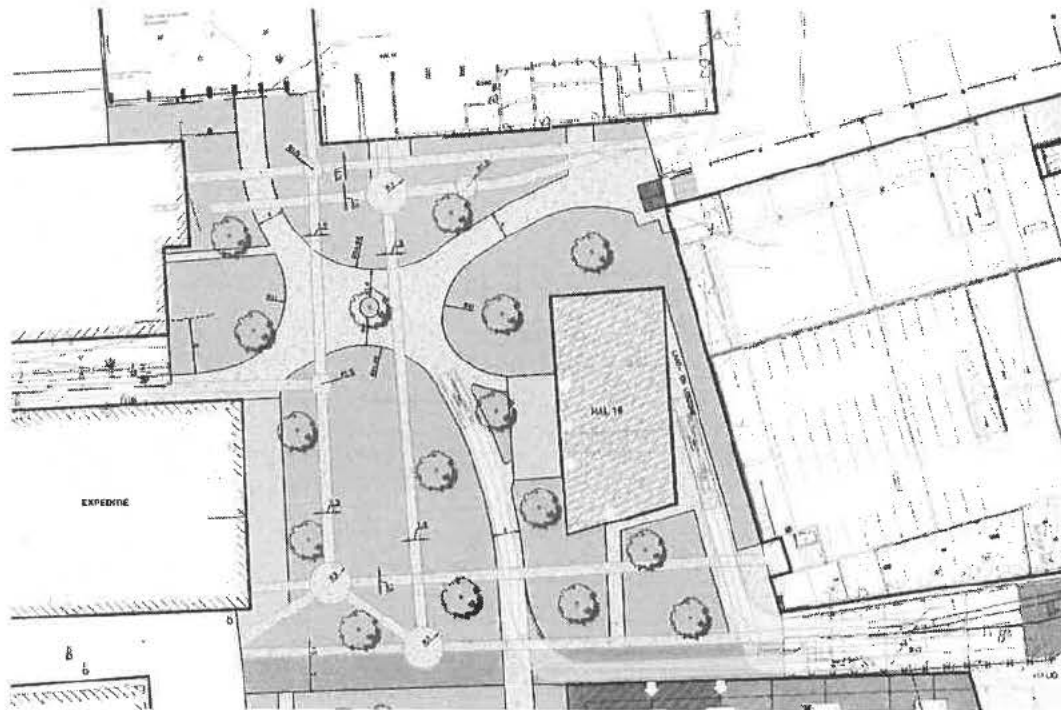
Zegt voor recht dat op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke beklagde **een dwangsom van 150 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden.

– HERSTELVORDERING NR. 3

Veroordeelt , en hoofdelijk tot het uitvoeren van de herstelmaatregel op de percelen gelegen te kadastraal

bekend meer bepaald het uitvoeren van **aanpassingswerken**
volgens onderstaand plan:

en mits naleving van de volgende voorwaarden:

A. Vooraleer tot uitvoering van deze aangepaste plein- en straatanaleg mag worden overgegaan, moet bovenstaand plan technisch en gedetailleerd worden uitgewerkt door de overtreder, bij voorkeur met medewerking van een ervaren studiebureau, binnen de termijn bepaald onder I.

B. Voor de rioleringen RWA en DWA moet een herberekening gebeuren (zie hieronder bij D t.e.m. H). Na goedkeuring van de herberekening, moet een technisch dossier voorgelegd worden binnen de termijn bepaald onder I. Na goedkeuring van het technisch dossier moet overgegaan worden tot aanpassing en uitvoering binnen de termijn bepaald onder I.

C. Om de wegen en riolering in aanmerking te laten komen voor overdracht naar het openbaar domein dienen alle werken uitgevoerd te worden volgens de technische richtlijnen van en de stad . Ook herstellingen die moeten aangebracht worden in reeds aangelegde delen dienen aan dezelfde richtlijnen en kwaliteitseisen te voldoen.

D. Voor de riolering RWA moet een herberekening gebeuren, waarbij de bovenvermelde nieuwe aanleg van het in rekening wordt gebracht. Enkel als de juiste af te wateren oppervlakte wordt vermeld, kan de dimensionering van de rioleringen correct worden bepaald. Het is hierbij ook belangrijk dat de RWA-afvoer van het winkelcentrum eveneens in rekening wordt gebracht, nu blijkt dat dit gebouw ook afwatert richting en niet naar de zoals het oorspronkelijk was opgelegd in de bouwvergunning van het winkelcentrum. De afwatering van het winkelcentrum richting kan enkel gedoogd worden indien de dimensionering van de riolering voldoende groot is.

E. De hierna opgesomde fouten, die tijdens fase 1 werden uitgevoerd m.b.t. riolering RWA, moeten worden opgelost in overleg met _____ en de _____ :

1) aanleg RWA-stelsel R1-R2: deze leiding ligt met onvoldoende dekking — gemiddeld 0,50 m dekking

a. boven de leiding moet over een breedte van 2,5 m mager beton, voorzien van netten, worden aangelegd

b. bij _____ zal een camera-inspectie uitsluitsel moeten geven over de staat van de buizen

2) aanleg RWA-stelsel R2-R3: leiding ligt met onvoldoende dekking — varieert van 0,45 m naar 0,78 m

a. boven de leiding moet over een breedte van 2,5 m mager beton, voorzien van netten, worden aangelegd

b. bij _____ zal een camera-inspectie uitsluitsel moeten geven over de staat van de buizen

3) uitvoering van de putten

a. bijna alle putten zijn ter plaatse gemetst wegens "plaatsgebrek": de bestaande inspectieputten R1, R2, R3, R4, R5, R6 en R9 moeten worden vervangen door nieuwe putten

b. putten op de DWA-leidingen dienen te worden behandeld met daartoe voorzien middel: dit is vooraf voor te leggen ter goedkeuring

4) aanleg RWA-stelsel R6-R9 en R9-R9a: aanleg leiding met onvoldoende capaciteit

a. uit modellering is gebleken dat diameter 400 onvoldoende is en de nieuwe diameter is voorgesteld op basis van hydraulische modellering. Voorgestelde diameter wordt goedgekeurd, maar dit kan evt. opnieuw wijzigen ten gevolge van de nieuw aan te leveren hydraulische studie bij vermindering van de verharding van het _____ .

b. Leiding tussen R5 en R6 wijzigt volgens planaanduiding maar er is geen diameter/afstand/helling vermeld

c. Leiding tussen R9 en R9a: te grote helling voor diameter 600

d. Ten gevolge van grotere diameter in R6 moet de inspectieput verlaagd worden: de uitvoering hiervan zal moeten blijken uit de modellering.

5) Streng R9-R10-R11: R10-R11: onvoldoende dekking boven de leiding

6) Alle huisaansluitputjes moeten vermeld worden

F. De DWA-riolering heeft opwaarts ter hoogte van inspectieput A6 een spoelput nodig. Indien die, door het nieuw wegenisontwerp niet meer met regenwater gevoed wordt, dan moet de riolering, volgens de richtlijnen een grotere helling hebben.

G. De DWA-leiding met pompstation in de _____ moet nog uitgevoerd worden.

H. De hierna opgesomde fouten, die tijdens fase 1 werden uitgevoerd m.b.t. riolering DWA, moeten worden opgelost in overleg met _____ en de _____ :

1) De aansluiting DWA-stelsel op DWA-huisaansluiting _____ kan NIET behouden blijven OMDAT _____

a. buiten hal 26 zijn ook andere gebouwen aangesloten op dit stelsel. Er moet aangetoond worden op welke plek welk gebouw is aangesloten. Het is aangewezen dat hiervoor de bouwvergunningen van de gebouwen toegevoegd worden

b. nieuwe aansluiting te voorzien vanaf put All naar bestaande put in de _____ zoals op het oorspronkelijk plan

c. Streng A12-All moet worden heraangelegd met helling van put A12 naar put All

d. Sifon tussen R2 en R3 heeft wel een functie voor kruising DWA-leiding boven RWA-leiding voor aansluiting in de straat en kan behouden blijven

2) Streng A7-A6: helling vermelden volgens bestaande uitvoering

3) Put A6: uitgaande leiding is hoger dan toekomstige leiding

4) Streng A7-A14 moet éénparig verlopen, geen hellingsverschillen, dus te voorzien 5 mm/m

5) Alle huisaansluitputjes moeten vermeld worden.

l. Gelet op het feit dat de gebouwen reeds grotendeels in gebruik zijn genomen, is het noodzakelijk dat een kwalitatieve aanpak van de omgevingsaanleg gebeurt. Gelet op het nodige studiewerk dat nog moet uitgevoerd worden, maar eveneens gelet op het talmen van de overtreder mag de termijn hiervoor niet te ruim gezet worden. Het toestaan van een te lange termijn zou enkel de niet-uitvoering van de bevolen herstelmaatregel in de hand werken.

De nieuwe rioleringsstudie en het onderzoek voor de aanpassingen van het reeds uitgevoerde gedeelte, de technische dossiers van de pleinaanleg en de bestekken moeten tegelijkertijd en binnen de twee maanden overgemaakt worden na ontvangst van deze beslissing aan de

Hierna volgt één opmerkingenronde waarbij door de Brandweer, en de volgende diensten van de stad zal geadviseerd worden:

Alle gegeven opmerkingen moeten opnieuw worden verwerkt binnen de maand en ter goedkeuring worden voorgelegd aan de

Na de goedkeuring van het herwerkte dossier moet de uitvoering van de aanpassingswerken starten **binnen de zes maanden**, met dien verstande dat de herstelling/aanpassing van de reeds uitgevoerde riolering fase 1 aansluitend moet uitgevoerd worden. De riolering fase 2 moet tegelijk met het plein en de worden uitgevoerd. De zal toezicht houden op de uitvoering van de werken.

Zegt voor recht dat op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke beklagde een dwangsom van **150 euro** zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare zitting op 30 juni 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier